

424. Még utam ködbe vész

John Bacchus Dykes
(1823–1876)

Még u - tam köd - be vész, Te lá - tod
már, — Így lel - kem bé - kes - ség - gel,
csend - ben vár. Oly hasz - ta - lan — sok
ag - gó - dó fu - tás, — És min - den
meg - reb - bent szív - dob - ba - nás.

2. Számomra kész az út és kész a perc, Elvégzed, megvalósul majd a terv. Hadd áldjalak, hogy engem így szeretsz, Az üdv enyém s hatalmasan vezetsz!

3. Jól látod, honnan zúg szélvész felém, Szólsz és majd csendesül, nem félek én. Igéd megáll és meg nem csal sosem, Az utam látod s ez elég nekem.

Hedwig von Redern (1866–1935) – Iványi Tiborné